

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 14569-05-18 ס.רותאנא למסחר בע"מ נ' רשות המיסים

לפני כבוד השופט סגן הנשיא אליהו בכר

תובעת **ס.רותאנא למסחר בע"מ**
ע"י ב"כ עו"ד עבד אלעזיז אברהים

נגד

נתבעת **מדינת ישראל - רשות המיסים**
ע"י ב"כ עו"ד שירה ויזל-גלצור מפמת"א (אזרחי)

פסק דין

1
2 1. לפניי בקשה לאישור הסכם פשרה בבקשה לאישור תובענה כייצוגית נגד המשיבה – רשות
3 המסים, בטענה כי זו ביצעה גביית יתר שלא כדין של קנסות פיגורים מעוסקים המשלמים מס ערך
4 מוסף.

עניינה של התובענה בתמצית

5
6 2. המבקשת היא חברה העוסקת ביבוא ושיווק כלים מוסיקליים, המחויבת בדיווח ותשלום
7 מע"מ תקופתי למשיבה במסגרת דו-חודשית, קרי 6 פעמים בשנה. לטענת המבקשת, המשיבה מבצעת
8 גביית יתר של קנסות פיגורים מעוסקים המשלמים לה מס ערך מוסף, שלא כדין ובחוסר סמכות, כיוון
9 שהיא מתעלמת מדחיות מועדים שונות.

10 3. נטען כי בסעיף 88 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו – 1975 (להלן: "חוק מע"מ"), הצמיד
11 המחוקק את חובת תשלום המע"מ למועד הגשת הדו"ח התקופתי – הקבוע ברגיל ליום ה-15 בחודש,
12 וכי סעיף 96 לחוק המע"מ קובע כי אם לא שולם המס במועד, יתווסף אליו קנס פיגורים. עוד נטען כי
13 סעיף 2 לחוק המסים (קנס פיגורים), התשמ"א-1980 (להלן: "חוק קנס פיגורים") קובע כי קנס פיגורים
14 יתווסף מתום שבוע מהמועד שנקבע לתשלום וכי "מקום שנקבע בחוק מס שולם בעת הגשת
15 דו"ח, יראו כמועד לתשלום המס את המועד שנקבע להגשת הדו"ח בחיקוק, ואם נדחה כדין המועד
16 להגשת הדו"ח – המועד שנקבע בדחיה".

17 4. לטענת המבקשת, ישנן מספר דחיות אפשריות במועד הגשת הדו"ח ובמועד תשלום המע"מ,
18 כדקלמן:

- 19 (1) המשיבה מפרסמת מפעם לפעם הודעות לציבור הנישומים על דחיות מרוכזות של
20 מועד הדיווח (לדוגמה – ליום 24.9.2017 וליום 23.1.2018);
- 21 (2) לגבי דוח"ות מקוונים פורסמה הקלה לפיה הם ידווחו עד ליום 19 לחודש.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 18-05-14569 ס.רותאנא למסחר בע"מ נ' רשות המיסים

- 1 (3) ביום 10.12.2012 המשיבה פרסמה הנחייה כללית לפיה אם "היום ה-15 בחודש חל
2 ביום המנוחה השבועי של החייב בדיווח ובתשלום, לפי דתו, אזי הדיווח והתשלום יידחה
3 ליום העסקים שבא לאחר יום המנוחה השבועי". בהקשר זה נטען כי לדוגמה ביחס לנוצרים
4 יום המנוחה השבועי הוא יום ראשון, וביחס למוסלמים יום המנוחה הוא יום שישי.
- 5 (4) ס' 67(ב1) לחוק המע"מ קובע כי "המועד האחרון להגשת דו"ח תקופתי יידחה אם
6 בחמשת הימים שקדמו למועד האמור היו לפחות שלושה ימי מנוחה, והוא יהיה ביום החול
7 הרביעי שמתום ימי המנוחה הבאים ברצף; לענין זה, "ימי מנוחה" - ימי המנוחה הקבועים
8 במדינת ישראל כמשמעותם בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-
9 1948, וכן חול המועד".
- 10 על פי הטענה, המשיבה חייבה את הנישומים בהתעלם מדחיות אלה, כך שהחיוב הוטל על פי המועד
11 המקורי ולא על פי מועד הדיווח הנדחה, ומכאן גם נגבו קנסות פיגורים על פי המועד המקורי.
- 12 לטענת המבקשת, לאחר בדיקה של מנהל הכספים התברר כי המשיבה התעלמה מדחיית המועד
13 וביצעה גביית יתר של 5 ש"ח, באופן שמנוגד ללשון המפורשת של דיני המס ולחובה לפעול בתום לב
14 ובדרך מקובלת כלפי הציבור. נטען, כי אף על פי שמדובר בנוק אישי למבקשת בסכום קטן, קיים
15 פוטנציאל ניווקים רב של נישומים המדווחים מדי חודש או חודשיים, ובכך עלול להיגרם נזק מצטבר
16 בסכומים משמעותיים. המבקשת ביקשה כי המשיבה תציג לה נתונים בעניין הנזק לקבוצה.
- 17 ביום 7.5.2018 הגישה המבקשת בקשה לאישור תובענה ייצוגית בעילות של הפרת חובה חקוקה,
18 עשיית עושר שלא במשפט, רשלנות, חוסר תום לב וגבייה ללא הסמכה בדין, זאת לאחר ששלחה
19 למשיבה פנייה מוקדמת בחודש מרץ 2018, שלא זכתה למענה. המבקשת ביקשה שבית המשפט יורה
20 למשיבה להשיב את סכומי הגבייה ביתר ולחדול מחיוב בקנסות פיגורים בהתעלם מדחיית המועד,
21 לרבות סכומי שעבר חויבו אך טרם שולמו. הקבוצה כפי שהוגדרה בבקשה היא "נישומים אשר חיובו
22 בתשלום קנסות פיגורים, בהתעלם מדחיית המועד שנקבע לתשלום המע"מ התקופתי, לפי ההקשר".
- 23 **תגובת המשיבה והודעת החדילה**
- 24 5. ביום 6.8.2018 הוגשה תשובת המשיבה לבקשה לאישור התובענה, וזו כללה הודעה על חדילה
25 "למען הזהירות". בתמצית נטען כי לגבי דחיות סופי שבוע וחגים, המשיבה מטילה קנס פיגורים
26 מהמועד הנדחה בלבד, ללא קשר להגשת הבקשה וכי לגבי דחיות מנהל לעבר הרשות לא תגבה סכומי
27 יתר בקנסות שהוטלו, ולעתיד – התחייבה כי יגבה קנס פיגורים רק מהמועד הנדחה, אלא אם דחיית
28 המנהל תכלול הוראה מפורשת כי קנס הפיגורים יוטל מהמועד המקורי.
- 29 6. המשיבה טענה אף היא כי מועד הדיווח הרגיל הוא ביום ה-15 לחודש, וכי על פי ס' 2 לחוק
30 קנס פיגורים יוטל קנס פיגורים בתום שבוע מהמועד שנקבע לתשלום המס וכן התייחסה לדחיות
31 הרלוונטיות, בהתאם להוראות הדין או סמכות מנהל לפי ס' 73 לחוק מע"מ הקובע "המנהל רשאי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 18-05-14569 ס.רותאנא למסחר בע"מ נ' רשות המיסים

- 1 לדחות את מועדי הגשתם של דו"חות, דרך כלל או במיוחד או לסוגים, ובלבד שדחיה לחייב במס
2 פלוני תיעשה רק מטעמים מיוחדים שיירשמו", כדקלמן:
- 3 (1) דחיות מנהל ע"פ ס' 73 לחוק מע"מ.
- 4 (2) דחיות קבועות ליום ה-19 לחודש למי שמגיש דו"ח מקוון, ועד ליום ה-19 או ה-22
5 בחודש למי שמגיש את הדו"ח התקופתי יחד עם הדו"ח המפורט, כשהחל מחודש מאי 2017
6 ניתן להגיש דו"ח תקופתי מפורט עד ליום 23 לחודש.
- 7 (3) דחיית סופי שבוע – שעניינה דחיית מועד הדיווח כשהוא חל באחד מימי המנוחה
8 השבועית של בני מי משלוש הדתות המרכזיות בישראל – היינו שישי, שבת או ראשון. נטען
9 כי כאשר מועד הדיווח (יום 15 או 23 לחודש, לפי העניין) נופל ביום שישי-ראשון, נדחה מועד
10 הדיווח והתשלום לכלל המדווחים ליום שני, ללא קשר לדתם, על מנת שלא לגרום לעבודה
11 ביום מנוחה וליצור כלל אחיד ללא הבחנה.
- 12 (4) דחייה לפי ס' 67(ב) לחוק מע"מ – דחיית חגים.
- 13 7. נטען, כי הדחיות נועדו להקל על העוסקים, ובכלל זה למנוע מהם לעבוד בחגים ובסופי שבוע,
14 לעודד אותן לדווח באופן מקוון ולדווח במשותף עם הדו"ח המפורט. נטען כי הדחיות נועדו לעוסקים
15 שומרי חוק, ובהתאם המשיבה פירשה לאורך השנים את הארכות לפיו מי שמגיש את הדו"ח עד למועד
16 הנדחה לא יחויב בקנסות פיגורים, אולם "מי שלא עמד אפילו במועד הנדחה, ראו בו כמי שהדחיה
17 ממילא לא שירתה אותו וכי העיכוב בהגשת הדו"חות לא היה בשל אותם קשיים ומניעות שהביאו
18 למתן הדחיה מלכתחילה" מכאן, המשיבה חייבה בקנס פיגורים עוסקים שאיחרו מעבר למועד
19 הנדחה, החל מהמועד המקורי שנקבע בחוק וללא התחשבות בדחיות שניתנו. הודגש כי בדחיות חגים
20 – חויבו העוסקים בקנס פיגורים מהמועד הנדחה בלבד, וכי החל מחודש ינואר 2018 – עוד קודם
21 להגשת התביעה ולמשלוח הפנייה המוקדמת – גם לגבי דחיות סופי השבוע החלו לחייב את העוסקים
22 בקנס פיגורים מהמועד הנדחה בלבד.
- 23 8. טענת המשיבה, עמדתה כי ניתן לחייב בקנס פיגורים מהמועד המקורי על אף שנקבע מועד
24 נדחה, מתבססת בין היתר על ס' 12 לחוק הפרשנות, התשמ"א – 1981, הקובע "הסמכה ליתן פטור,
25 הקלה, הנחה וכיוצא באלה – משמעה הסכמה ליתן אותם אף במקצת או בתנאים". נטען כי הרשות
26 ראתה בדחיות ככאלה הכפופות לתנאי לפיו אם העוסק לא יעמוד במועד הנדחה, הרי לא ניתנה לו
27 דחייה כלל. נטען כי החל מחודש מאי 2018, כבר נכלל בהחלטות הדחייה של המנהל תנאי מפורש
28 כאמור. בכל הנוגע להחלטות הדחייה שקדמו לכך ובהן לא נכלל התנאי, נטען כי אמנם ראוי לפרסם
29 את ההנחיה אולם אין חובה לפרסם זאת ואי הפרסום אינו מבטל בהכרח את ההחלטה.
- 30 עוד נטען כי פרשנות הרשות נמצאת בתוך מתחם הסבירות ותומך בכך שתיתנה הקלות לציבור
31 העוסקים כל עוד אלה לא עשו דין לעצמם ובחרו להגיש את הדו"ח ולשלמו לאחר חלוף המועד הנדחה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 18-05-14569 ס.רותאנא למסחר בע"מ נ' רשות המיסים

9. למען הזהירות, הגישה המשיבה הודעת חדילה שכללה שתי הוראות: האחת, התחייבות כי מעתה ואילך, ככל שלא יותנה הדבר במפורש במסגרת החלטת מנהל הרשות, יחוייב עוסק שיאחר בהגשת הדו"ח ותשלומו לאחר המועד הנדחה, בקנס פיגורים רק מן המועד הנדחה; השנייה, התחייבות לעדכן קנסות פיגורים שהוטלו לפני יום 6.8.2018 וטרם נגבו, כך שהרשות לא תגבה בעתיד את סכומי היתר הכלולים בקנסות אלו.
- המשיבה התחייבה לעדכן את מערכותיה בהתאם, אולם טענה כי מדובר במערכות מורכבות המנהלות את כל הגבייה של מע"מ המהווה אחוז ניכר מגביית הכספים עליהם מבוסס תקציב המדינה, ועל כן נדרשת לה ארכה לעדכון הנדרש. אשר לקנסות במערכת החדשה (דוחות מיום 1.1.2015 ואילך) דרושה למשיבה ארכה עד ליום 1.11.2018 ואשר לקנסות במערכת הישנה (דוחות לשנת 2014) דרושה ארכה עד ליום 31.12.2018 כיוון שמדובר במערכת ישנה העומדת בפני סגירה והתיקונים בה מורכבים יותר. אשר לחובות שהוטלו קודם ליום 31.12.2012 אלה אוחדו עם חובות אחרים של העוסקים תוך דחיית מועד השיערוך שלהם כך שיתחיל בסוף השנה בה הוטלו, ומכאן בפועל קיבלו העוסקים שטרם שילמו את חובם הטבה העולה על קנס הפיגורים העודף, ככל שהוטל ולא נגרם להם נזק, וכי החל מחודש נובמבר 2018 יאוחדו בהתאם גם חובות לשנת המס 2013. אשר לדו"חות שקדמו לשנת 2012 נטען כי מי שטרם הגיש דוחות לשנים אלו, טרם הוטל עליו קנס פיגורים, ולכשיוטל יוטל בהתאם למועד הנדחה.
- לאור האמור לעיל התבקש בית המשפט לראות בהודעת המשיבה כהודעת חדילה ולהורות על דחיית התביעה.
- טענות הצדדים לאחר תגובת המשיבה**
10. המבקשת התנגדה לתגובת המשיבה ולהודעת החדילה שהוגשה. בתמצית נטען כי אין עיגון לשוני בחוקי המסים ובחוק קנס פיגורים לפרשנות המשיבה כי בסמכותה לחשב את הקנס לפי המועד המקורי, וכי התעלמות מהמועד הנדחה מנוגדת לשון הדין ותכליתו. עוד נטען כי גם פרסום "תנאי" לפיו הקנס יחול מהמועד המקורי אינו מכשיר את אי החוקיות. כמו כן נטען כי התנהלות המשיבה יוצרת הפליה אסורה בין נישומים – ביחס לדחיות חגים וסופ"ש הקנס חל מהמועד הנדחה ואילו ביחס לדחיות מנהל הקנס חל מהמועד המקורי, וזאת על אף שגם דחיית חגים היא דחייה על פי החלטת מנהל.
- אשר להודעת החדילה נטען בין היתר כי אין די בכך שהיא תחול רק על דחיות בהן לא צוין במפורש כי הקנס יחול מהמועד המקורי, כי הודעת החדילה לא כוללת קנסות שטרם נגבו בגין דחיות סופ"ש לפני ינואר 2018, כי ההודעה לא ציינה את המועד בו הופסקו חיובי היתר בגין דחיות חגים וכי המשיבה לא פרסמה את החדילה לציבור.
11. המשיבה טענה, בתמצית, כי אין צורך לדון בהודעת החדילה לפני שהוחלט האם יש צורך בחדילה. לגישת המשיבה, אין פגם בפעולותיה, שכן היא רשאית על פי דין לתת הקלות והלתנות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 18-05-14569 ס.רותאנא למסחר בע"מ נ' רשות המיסים

- 1 בתנאים משתנים. נטען כי הכספים שמשולמים אינם שייכים לעוסק אלא שולמו בנוסף על ידי
2 הלקוחות לצורך העברה לאוצר המדינה, וכי מועד הדיווח מאפשר לו להנות בזמן הזה מכספים שאינם
3 שייכים לו. נטען כי הבקשה עוסקת בעוסקים שהפרו את החוק ומבקשים לנצל את הארכה ניצול ציני,
4 כאשר אי תשלום מס מהווה עבירה פלילית הפוגע בשוויון בין העוסקים, והדחייה מבקשת לסייע
5 לעוסקים השומרים על החוק. נטען כי יש לתת ארכות במשורה ומי שלא עומד במועד הנדחה אינו יכול
6 להנות מהדחייה, ופרשנות דיני המס אינה מונעת הטלת תנאים. אשר לאפליה נטען כי דחיות החגים
7 וסופי השבוע הן דחיות שהמועד שלהן ידוע מראש וקבוע, ואילו בדחיות מנהל אין מקום להנחה כי
8 העוסקים רואים בכך מועד קבוע לתשלום.
- 9 אשר לדחילה הובהר כי עד חודש דצמבר 2014 קנסות חויבו ממועד נדחה בלבד. מינואר 2015 חויבו
10 דחיות חגים מהמועד הנדחה ואילו לגבי דחיות סופיים ודחיות מנהל – הוגשה לגביהן חדילה כך שאם
11 הוטל קנס שטרם שולם מהמועד המקורי הוא יחושב מהמועד הנדחה בלבד. לגבי דיווח מקוון נטען כי
12 הוטל קנס מהמועד המקורי לדוחות שהוגשו לאחר השעה 18:30 ב-19 לחודש.
- 13 המבקשת טענה כי יש למחוק את תשובת המשיבה לתגובת המבקשת כיוון שמדובר בכתב
14 טענות שהוגש ללא סמכות והוא כולל הרחבת חזית ומקצה שיפורים לרבות טענות משפטיות ועובדות
15 שהובאו לראשונה. עוד נטען כי החוק אינו מכיר בהודעת חדילה למען הזהירות.
- 16 בהמשך הגישה המבקשת הודעה כי המשיבה ממשיכה בגביית היתר ולא חדלה מגבייה בפועל ולפיכך
17 התבקש לדחות את הודעת החדילה.
- 18 המשיבה טענה כי לא הגישה הודעה חדילה אלא תשובה לבקשה לאישור בה טענה כי פעלה
19 כדיון, ורק למען הזהירות הודיעה על חדילה. נטען שהמבקשת הציגה בבקשה תמונה עובדתית חלקית
20 בלבד ולא מדויקת, ובכלל זה לא הפרידה בין סוגי הדחיות השונים, בין החובות הנגבים במערכות
21 השונות (עד דצמבר 2014 במערכת הישנה והחל מינואר 2015 במערכת החדשה) – כאשר יש לכך
22 השפעה על המועדים בהן חייבה המשיבה בקנסות.
- 23 אשר לבקשה לדחיית הודעת החדילה בשל אי חדילה בפועל, טענה המשיבה כי הבקשה מחדדת את
24 סלע המחלוקת בין הצדדים והוא האם רשאית המשיבה להתנות בתנאים את הדחיות הניתנות על
25 ידה, וכי הגשת בקשות שונות על ידי המבקשת אינן מקדמות את בירור התובענה.
- 26 14. לאחר דיון מיום 2.12.2018 פעלו הצדדים לגיבוש הסכמות ביניהם.
- 27 15. ביום 4.6.2020 הגישו הצדדים בקשה לאישור הסכם פשרה. ביום 8.6.2020 הוריתי על פרסום
28 הבקשה לאישור ההסכם וכן קבעתי לבקשת הצדדים כי בהינתן שהמשיבה היא מדינת ישראל,
29 ההסכם נבחן על ידי אותם גורמים מטעם היועץ המשפטי עוד במהלך גיבושו, ולפיכך אין צורך
30 בנסיבות בקבלת עמדתו. בעקבות הפרסום לא התקבלו התנגדויות להסכם הפשרה או בקשות ליציאה
31 מהקבוצה, והצדדים הגישו טיעונים לעניין הגמול ושכר הטרחה.

עיקרי הסכם הפשרה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 18-05-14569 ס.רותאנא למסחר בע"מ נ' רשות המיסים

16. הקבוצה – מי שחייב בחיוב יתר בתקופה של 24 החודשים שקדמו למועד הגשת התובענה (7.5.2018) ועד בכלל, וזאת ביחס לדחיית חגים, דחיית סופי שבוע ודחיות מנהל, ובכללן הדחיות שהתקיימו עד לחודש אפריל 2017 ביחס לעוסקים החייבים בדיווח מפורט וכן דחיות מנהל לעוסק שבחר להגיש דו"ח תקופתי באופן מקוון ו/או מפורט אך לא היה חייב לעשות כן.
17. התחייבות המשיבה במסגרת הפשרה – המשיבה התחייבה לחדול מהגבייה וכן לבצע השבה, כמפורט להלן.
- המשיבה הבהירה כדלקמן: (א) ביחס לכל הדחיות עד לדיווח מושא חודש 01/2015 הטילה המשיבה קנסות פיגורים החל מהמועד הנדחה; (ב) ביחס לדחיות חגים – המשיבה הטילה קנסות רק מהמועד הנדחה; (ג) ביחס לדחיות סופ"ש – החל מהדיווח התקופתי מושא חודש 01/2018, וללא קשר לתובענה, הטילה המשיבה קנסות פיגורים החל מהמועד הנדחה.
- אם כן, החדילה וההשבה רלוונטיות לקנסות בדחיות סופ"ש לדיווחים שקדמו לחודש 01/2018 וכן לקנסות בדחיות מנהל. הובהר כי ההשבה והחדילה לא יחולו לגבי עוסקים שבחרו באופן וולנטרי בדיווח ותשלום בשיטה מקוונת או בהגשת דו"ח מפורט.
- אשר לחדילה: המשיבה הודיעה כי החל מחודש אוגוסט 2018 היא פועלת באופן אחיד ביחס לכל הדחיות ומטילה קנסות פיגורים רק בהתבסס על המועד הנדחה. עוד התחייבה כי ביחס לדחיות מנהל עתידיות, המשיבה תמנע מהכללת תנאי נוסף לחיוב שלא מהמועד הנדחה.
- החדילה לא חלה על סמכות המנהל ומתנדבים כמפורט להלן: (1) לעניין סמכות המנהל הובהר כי אין בחדילה "כדי למנוע בשום צורה שהיא סמכות של המנהל שלא לדחות את המועדים אך לצד זאת לעשות שימוש בסמכויות המוענקות לו בחוק מע"מ, לרבות סעיף 100 לחוק מע"מ, בענין ויתור או הפחתה על קנסות ו/או הפרשי הצמדה וריבית, בין אם לעוסק ספציפי ו/או לקבוצת עוסקים, בין אם נדחה המועד לדיווח ותשלום המע"מ התקופתי ובין אם לאו". (2) לעניין מתנדבים הובהר כי "עוסקים שאינם חייבים בדיווח מפורט ו/או מקוון, אשר בחרו באופן וולנטארי בדיווח ותשלום בשיטה המקוונת ו/או בהגשת דו"ח מפורט חויבו ויחויבו בקנסות פיגורים בהתבסס על המועד המקורי, ככל שהדיווח והתשלום נעשו על ידם במערכת המקוונת לאחר ה-19 או ה-22 בלחודש, או תאריך אחר כפי שנקבע או יקבע בהחלטת מנהל, כך גם ביחס לעוסקים החייבים בדיווח מפורט בתקופה שקדמה לחודש 04/2017, אשר בחרו באופן וולונטארי בדיווח ותשלום הדו"ח התקופתי באופן מקוון, וחויבו בקנסות בהתבסס על המועד המקורי, ככל שהדיווח והתשלום נעשו על ידם במערכת המקוונת לאחר המועד הנדחה באותה תקופה (22 לחודש בשנת 2015 ו-19 לחודש בשנת 2016)".
- המשיבה הודיעה כי ביצעה באוגוסט 2018 פעולה מחשובית במערכי שע"מ לחדילה מלאה מגביית חיובי היתר שטרם שולמו (חובות פתוחים) ביחס לדחיות מנהל ודחיות סופי שבוע (שהוטלו לפני דיווח 1/2018), ולא כולל מתנדבים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 18-05-14569 ס.רותאנא למסחר בע"מ נ' רשות המיסים

1 אשר להשבה: הסכם הפשרה קובע כי המשיבה תשיב את סכומי היתר שנגבו החל מיום 7.5.2016
2 (לרבות חיובים שהוטלו לפני תאריך זה אך נגבו לאחריו), כשההשבה לא תחול על מתנדבים וכן לא
3 תחול על חייבים בדיווח תקופתי מפורט ומקוון לפני דיווח לחודש 4/2017. המשיבה התחייבה כי ביצוע
4 ההשבה כזיכוי במצב החשבון של העוסק יתבצע בתוך 120 ימים מחתימת הסכם הפשרה, כשניתן
5 להשיב גם על דרך קיזוז מחובות מס פתוחים לרבות העברה למעקל ככל שקיים עיקול צד ג' בחשבון
6 העוסק.

7 18. ויתור על תביעות ומעשה בית דין: הוסכם כי בכפוף לאישור וביצוע הסכם הפשרה, לא תהיינה
8 למבקשת ולמי מחברי הקבוצה כל טענה ואו דרישה ואו תביעה נוספת לגבי הטענות והעילות נשוא
9 התובענה.

10 19. שווי הסכם הפשרה: על פי הנתונים שנמסרו על ידי המשיבה ונתמכו בתצהיר מנהל אגף גביה
11 במע"מ, נכון ליום 4.12.2019 סכומי ההשבה עומדים על 1,557,364 ₪ בחלוקה כדלקמן: חיובי יתר
12 בדחיות מנהל שנגבו מיום 7.5.2016 עד ליום 7.5.2018 – 859,135 ₪, חיובי יתר בדחיות מנהל שנגבו
13 לאחר 7.5.2018 – 567,939 ₪ וחיובי יתר בדחיות סופ"ש שנגבו לאחר יום 1.1.2018 – 130,290 ₪.
14 החובות שטרם נגבו עומדים על 110,150 ₪. המשיבה ציינה כי לאור המורכבות והמשאבים שנדרשו
15 לצורך שיקוף מלוא החיובים, ייתכנו מצבים בהם חלק מחיובי היתר לא נכללו, אך מדובר במספר
16 זניח.

17 טענות הצדדים בבקשה לאישור ההסכם

18 20. הצדדים טענו כי הם שקלו את טענותיהם ואת הסיכון הכרוך בתביעה, והגיעו למסקנה כי
19 הסכם הפשרה הוא ראוי, הוגן וסביר, וכן כי הוא מבטא את הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול
20 התובענה – מבלי שאף צד מודה בטענות. המבקשת סברה כי אין ודאות שהתובענה תאושר כייצוגית
21 וגם אם תאושר, אין ודאות כי היא תתקבל גם לאחר מספר שנים של דיונים וכי הסכם הפשרה משיג
22 לקבוצה השבה רחבה ותיקון מידתי המשקף את טובתם. המשיבה שקלה שיקולים של בדק בית פנימי
23 מבחינה מערכתית, מבלי להודות בנכונות טענות המבקשת אך מתוך רצון לאמץ מדיניות גביה אחידה
24 ביחס לקנסות פיגורים. זאת ועוד, המשיבה סבורה כי אישור בקשת התובענה כייצוגית עלול להביא
25 לתביעות נגררות רבות ולפיכך חלופת הסכם הפשרה עדיפה. לבסוף, הצדדים סבורים כי מדובר בהליך
26 משפטי שעלול להימשך ארוכות מבלי שתוצאתו ידועה למי מהצדדים.

27 21. עוד טענו הצדדים כי על מנת לייעל את הדיון, ראוי לאשר את הסכם הפשרה המוצע בהתאם
28 לסעיף 19ב(1) לחוק וללא מינוי בודק. לטענת הצדדים הפרשנות הנדרשת לגבי חוק היא תכליתית,
29 ולפיכך מקום בו לא נדרשת חוות דעת של גורם מומחה, ניתן לאשר את הפשרה גם בהיעדרה. בענייננו,
30 נטען כי הגוף הנתבע הוא גוף ממשלתי שמיוצג על ידי הפרקליטות, ולפיכך הושקעו משאבים רבים
31 שישקפו בצורה הטובה ביותר את מלוא חיובי היתר. מינוי בודק אם כן, יגרור עלויות מיותרות ויעכב
32 את הסכם הפשרה. נטען גם כי בית המשפט הוא המומחה בבחינת הסיכויים והסיכונים בניהול ההליך,
33 בהוגנות ובסבירות הסכם הפשרה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 18-05-14569 ס.רותאנא למסחר בע"מ נ' רשות המיסים

טענות הצדדים בעניין גמול ושכר טרחה

טענות המבקשת

- 1
- 2
- 3 22. המבקשת ובא כוחה מבקשים לפסוק גמול בסך של 83,375 ₪ (5% משווי התועלת הישירה –
- 4 1,667,514 ₪) בתוספת מע"מ, ושכר טרחה לבא כוחה בסך של 416,878 ₪ (25% משווי התועלת)
- 5 בתוספת מע"מ.
- 6 23. המבקשת עמדה על השיקולים השונים בקביעת גמול ושכ"ט, ובין היתר שיקולי תשומה,
- 7 שיקולי תפוקה ושיקולי התועלת הציבורית – כשאין מדובר ברשימה סגורה ובית המשפט יכריע
- 8 בהתאם לנסיבות התיק שבפניו, וכן עמדה על כך שככלל יש לפסוק במידת האפשר בהתאם לשיטת
- 9 האחוזים תוך התחשבות בנסיבות ההליך.
- 10 אשר לשיקולי תשומה - המבקשת עמדה על המשאבים שנדרשו לצורך ניהול ההליך דנן – הליכים
- 11 מקדמיים, כתבי בית דין, בקשות, דיונים ומגעים ממושכים עם המשיבה, לרבות בחינת נתונים
- 12 ובקשות להשלמות והבהרות, עד לגיבוש הסכם הפשרה. נטען כי משאבים אלו דומים למשאבים שהיו
- 13 נדרשים אילו ההליך היה מתברר עד תום. בנוסף, טענו המבקשת ובא כוחה כי התביעה דרשה תעוזה
- 14 ויוזמה שבצידן סיכון גבוה, בשל הטענה כי רשות ממשלתית בישראל פועלת שלא כדין – וזאת על אף
- 15 שמדובר ברשות בעלת אמצעים ומומחיות. הודגש כי המשיבה חלקה על טענות המבקשת והביעה
- 16 כוונה מפורשת להמשיך בגבייה ופעולות המבקשת ובא כוחה הביאו להשבה וחדילה מגבייה זו. עוד
- 17 נטען כי מומחיותו של ב"כ המבקשת, שהוא גם רו"ח בהשכלתו, שימשה כלי באיתור הכשל בהפקת
- 18 חיובי היתר וכן הביאה להפסקת הגבייה והרחבת בסיס ההשבה.
- 19 אשר לשיקולי תפוקה – נטען כי תוצאה השקעת המבקשת ובאי כוחה היא תיקון מלא של דרכי
- 20 המשיבה ביחס לחיובי היתר וחדילתה המוחלטת מהמשך גבייה בדרך זו, לצד השבת מלוא הסכומים
- 21 לטובת חברי הקבוצה. נטען כי לאורך כל הדרך המבקשת ובא כוחה גילו יסודיות, מקצועיות, יוזמה
- 22 וערנות במטרה למקסם את התועלת עבור חברי קבוצה. הדבר בא לידי ביטוי, כך נטען, בהבהרת
- 23 הפעולות הנדרשות להבטחת הפסקת חיובי יתר בעתיד וכן בקידום ההסכם אף על פי שלא הייתה
- 24 הסכמה על גמול ושכר טרחה. נטען כי קיימת זהות בין הסעדים שנדרשו בבקשה האישור ובין הסעדים
- 25 שהוענקו לקבוצה במסגרת הסכם הפשרה.
- 26 אשר לתועלת הציבורית – צוין כי הבקשה חסכה כספים רבים לציבור, הביאה להגברת ערך ההרתעה
- 27 וסייעה בקידום הציות לחוק וביקורת על מעשי הרשות.
- 28 אשר לשיקול של פגיעה בקופה הציבורית, נטען כי יש לאזנו מול השאיפה לתמרץ הגשת תובענות
- 29 ייצוגיות וכי שיקול זה כבר קיבל ביטוי בהגנה המיוחדת הקנויה למשיבה באמצעות הגשת הודעת
- 30 חדילה. נטען כי פסיקות גמול ושכ"ט ראוי בנסיבות תעודד מייצגים לניהול הליכים בצורה ייסודית
- 31 ומעמיקה להבטחת טובת הקבוצה – כפי שפעלו במקרה זה המבקשת ובאי כוחה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 18-05-14569 ס.רותאנא למסחר בע"מ נ' רשות המיסים

24. לאור האמור, התבקש בית המשפט לפסוק למבקשת גמול בשיעור 5% משווי התועלת הישירה לקבוצה ושכר טרחה בשיעור 25%. המבקשת הפנתה למקרים בהם נפסקו שיעורים דומים או פחותים, כשנטען כי בנסיבות המקרה דנן הפעולות שנקטו המבקשת ובא כוחה הביאו לתוצאה המיטיבה ביותר – השבה ישירה ומלאה לחברי הקבוצה והפסקת חיובי היתר.
- טענות המשיבה
25. המשיבה טענה כי המבקשת דורשת סכומים חסרי תקדים שחורגים בצורה קיצונית מהמקובל, וסבורה כי גמול ראוי יהיה בשיעור של 10,000 ₪, ושכר טרחה בשיעור של 50,000 ש"ח – אשר ישקפו את עבודתם ותרומתם של המבקשת ובא כוחה מצד אחד, ומצד שני לא יפגעו שלא לצורך בקופה הציבורית וינתנו ביטוי לשיקולים השונים כמפורט להלן.
26. המשיבה עמדה שוב על טענותיה כי לא נפל גסם בפעולותיה, וכי מדובר בפרשנות סבירה לסמכותה כדי למנוע מצב של חוטא שמאחר בהגשת הדו"ח יוצא נשכר וירוויח ממחדלו, וכן מטעמי מדיניות והכוונת התנהגות. נטען כי הסכם הפשרה אינו מהווה הודאה בטענות המבקשת, אלא הושג לאור הסיכון בניהול ההליך וחוסר הוודאות במצב המשפטי, כמו גם רצון הרשות באחידות ובהירות ביחס לכלל הדחיות. המשיבה ציינה כי בנוסף לתובענה זו, המבקשת הגישה נגדה שתי תובענות ייצוגיות נוספות הנוגעות לדחייות מועד (ת"צ 18-06-34019 העוסקת בחיוב בהפרשי ריבית במע"מ כשנדחה המועד הקובע; ות"צ 18-04-54311 העוסקת בהפרשי שיערוך בהתעלם מדחיות המועד במס הכנסה במקרים מיוחדים), וכי המשיבה העדיפה להתפשר מחשש להחלטות שונות שהיו מביאות לחוסר בהירות ואחידות.
27. המשיבה הצביעה על כך שבעת פסיקת גמול ושכר טרחה בתובענה ייצוגית נגד רשות, על בית המשפט להתחשב בשיקול השמירה על הקופה הציבורית, שכן "אין לה לרשות משל עצמה ולא כלום", והפנה בהקשר זה בין היתר לעע"מ 2978/13 מי הגליל – תאגיד המים והביוב האזורי נ' יונס (23.7.2015). במקרה דנן, כך נטען, המדינה ביצעה השבה וכלל לא נהנתה מכלל ההטבות שהוענקו לה בחוק, ולכן יש לתת משקל רב יותר לשיקול הקופה הציבורית. זאת ועוד, נטען כי התפרצות נגיף הקורונה מחייבת משנה זהירות עקב הגירעון שנוצר, שיעור המבוטלים והפגיעה בהכנסות, המטיל נטל על הרשות לסייע ולתמוך בעסקים ובפרטים ולהשקיע משאבים אחרים בהתמודדות עם המשבר.
- אשר לשיקולי תשומה – נטען כי מידת הסיכון והמורכבות בהגשת הבקשה הייתה נמוכה, כיוון שהטענה בבסיס הבקשה לאישור היא טענה משפטית פשוטה ללא מורכבות עובדתית ולא נדרשה מומחיות מיוחדת או חוות דעת מקצועית. כן נטען כי הטרחה בניהול ההליך הייתה נמוכה והצדדים הגיעו להסכם פשרה לאחר קדם משפט אחד בלבד, מבלי שנשמעו ראיות. נטען שהודעת החדילה, לבדה, אף היא הקטינה את התשומות שנדרשו וכי המשיבה היא שהפיקה את הנתונים שאיפשרו הגעה לפשרה, תוך השקעת משאבים מצידה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 18-05-14569 ס.רותאנא למסחר בע"מ נ' רשות המיסים

1 אשר לשיקולי תפוקה – נטען כי מדובר בתועלת מצומצמת של כ-5 שנה לכל אחד, גם לשיטת המבקשת,
2 כאשר מדובר בנישומים שאיחרו את המועד להגשת הדו"ח בניגוד להוראות הדין ויש לתת לכך משקל
3 רב. המשיבה הפנתה בהקשר זה, בין היתר, לעע"מ 6192/13 אברהם נ' עיריית טבריה, פס' 2 לפסק
4 דינה של הנשיאה נאור (26.2.2017).

5 אשר לתועלת הציבורית – המשיבה טענה כי מבחינת האינטרס הציבורי הרחב, דווקא האופן בו
6 המשיבה פירשה את הדין הוא ההגיוני והסביר, והוא שקידם את האינטרס הראוי של שמירה על קופת
7 הציבור, שכן אינו נותן "פרסים" למי שמאחר בדיווח ובתשלום המס. עוד נטען כי המקרה דנן אינו
8 דומה למקרה בו הייתה הפרת חוק ברורה, שכן בענייננו מדובר בפרשנות סבירה של הדין.

9 28. נטען שסקירת הפסיקה הרלוונטית מעלה כי בתי המשפט פוסקים סכומים מתונים, לרוב
10 בגובה של כמה עשרות אלפי שקלים כשמוגשת הודעת חדילה, וכי כשהצדדים משכילים להגיע להסכם
11 פשרה, נכון הדבר על אחת כמה וכמה. נטען כי סכום ההשבה אינו שיקול מכריע ובית המשפט אינו
12 מוכרח לפסוק על פי שיטת האחוזים. עוד נטען כי אין לקחת בחשבון סך של 110,150 ש"ח שהם חובות
13 פתוחים שלא נגבו בפועל. עוד התבקש בית המשפט לקחת בחשבון כי המשיבה חדלה ועל אף שאינה
14 מחוייבת בהשבה היא החליטה לעשות זאת לפני משורת הדין וזאת גם לתקופה העולה על 24
15 חודשים שקדמו להגשת הבקשה. נטען כי בנוסף לאמור לעיל, יש לתגמל את המשיבה על שיתוף
16 הפעולה, החסכון בזמן ועל הדאגה לאינטרס הציבורי.

טענות המבקשת בתגובה

17
18 29. המבקשת טענה כי המשיבה הציגה טענות כלליות שמתעלמות מהשיקולים הרלוונטיים
19 בפסיקת גמול ושכר טרחה ובחלקן אף סותרות ונוגדות שיקולים אלו, את נסיבות ההליך ונפקות
20 הסכם הפשרה ואת השתלשלות העניינים. המבקשת טענה כי טענות המשיבה רלוונטיות לסיום הליך
21 בהודעת חדילה, אלא שבענייננו ההליך הסתיים בהסכם פשרה הכולל השבה; כי המשיבה התמקדה
22 בטיעוניה בתגובה לבקשת האישור, בעוד אחד השיקולים המרכזיים בקביעת גמול ושכ"ט הוא הפן
23 התוצאתי כשבענייננו ההליך הסתיים בתוצאה הזוהי לסעדים שנדרשו בבקשת האישור. לגופו נטען כי
24 הסכם הפשרה קיבל את עמדת המבקשת לפיה המשיבה אינה יכולה להוסיף לדחייה תנאי לפיו קנס
25 הפיגורים יחושב על פי המועד המקורי אם לא יבוצע תשלום במועד הנדחה; נטען כי בהתאם לפסק
26 הדין בדיון נוסף מנירב (דנ"מ 8626/17 מנירב נ' רשות המסים (12.11.2020)) – בתביעות השבה נגד
27 רשות יכללו בקבוצה גם מי שעילתם נולדה לאחר הגשת בקשת האישור ועד למועד אישורה. עוד נטען
28 כי שיקול הקופה הציבורית נבחן כמכלול מול שיקולים אחרים נוספים וכי בדיון נוסף מנירב נקבע
29 שאל מול תכלית השמירה על הקופה הציבורית ניצבות תכליות כלליות וקונקרטיים של החוק וכי
30 בפסיקה יש דוגמאות למקרים בהם נפסקו סכומים משמעותיים מהסכומים המבוקשים בהליך דנן.

31 נטען שהטענה כי התועלת לחברי הקבוצה עמדה רק על 5 שנה לכל אחד מתעלמת מאחת ממטרות החוק
32 והיא מימוש זכות הגישה והעובדה כי דווקא במקרה בו הנזק הפרטני נמוך, לולא יוזמת המייצגים לא
33 היו חברי הקבוצה זוכים לסעד ממשי וישיר; עוד נטען כי הסעדים המוענקים לחברי הקבוצה במסגרת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 18-05-14569 ס.רותאנא למסחר בע"מ נ' רשות המיסים

1 הסכם הפשרה אינם "פרס" אלא יישום מדויק של גבולות אמצעי האכיפה מסוג "קנס פיגורים" על פי
2 הדין.

3 המבקשת ביקשה לדחות מכל וכל את טענות המשיבה כי יש להפחית את סכומי הגמול ושכר הטרחה
4 בשל קיומם של הליכים אחרים, וטענה כי יש לפסוק בהתאם לנסיבות ההליך דנן. כמו כן נטען כי
5 המשיבה התעלמה מהסיכון שנטלו המבקשת ובא כוחה – מדובר בהליך מורכב שהצריך מומחיות
6 והושגו בו תוצאות ראויות ומקסימליות לקבוצה.

7 נטען כי בהסדרי פשרה נפסק שכר טרחה ממוצע של 28.1% והשיעורים המשתקפים מהסכומים
8 בטיעוני המשיבה עומדים על 0.70% ו-3.51% משווי התועלת הישירה והממשית לחברי הקבוצה,
9 ומדובר בשיעורים נמוכים אף מהמקרים הלא רלוונטיים שהוצגו על ידי המשיבה.

10 **דיון והכרעה**

11 **מינוי בודק**

12 30. מקובלות עלי טענות הצדדים כי בנסיבות אין צורך במינוי בודק שעשוי לגרום לעלויות
13 מיותרות ולעכב את ביצוע הפשרה. בענייננו, השאלה שבמוקד היא שאלה משפטית בעיקרה –
14 האפשרות לחייב מי ששילם באיחור על פי המועד המקורי ולא המועד הנדחה ולבית המשפט הכלים
15 לבחון את הסיכויים והסיכונים הכרוכים בפשרה. זאת ועוד, המשיבה היא רשות ציבורית שחזקה
16 עליה כי הציגה נתוני אמת, וב"כ המבקשת שהוא רו"ח מוסמך אף בדק את הנתונים.

17 **אישור הסכם הפשרה**

18 31. כידוע, לנוכח החששות השונים הכרוכים בפשרות בתובענות ייצוגיות, לרבות ניגוד עניינים
19 מצד מייצגי הקבוצה וקבלת הטבות על חשבון חברי הקבוצה, על מנת לסיים הליך ייצוגי בפשרה יש
20 צורך באישור בית המשפט בהתאם למנגנון הקבוע בסעיפים 18-19 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-
21 2006 (להלן: "החוק").

22 32. בענייננו, מצאתי כי ההסדר ראוי, הוגן, וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, וכי
23 התובענה שהוגשה עומדת, לכאורה, בתנאים לאישור תובעה ייצוגית הקבועים בסעיפים 3, 4 ו-8(א)
24 לחוק. בשלב זה, סיום ההליך בהסדר הפשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות
25 העניין.

26 אילו היה מכריע בית המשפט בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה, הרי שהסעד המתבקש היה השבה.
27 בענייננו, אף אם המשיבה אינה מוכנה להודות כי ביצעה גביה שלא כדין, מי שחויב ביתר בדחיות
28 מהנ"ל זוכה לסעד ההשבה כפי שהיה זוכה לו התובענה הייתה מתקבלת וזאת, לצד התחייבותה של
29 המשיבה באימוץ מדיניות שתצימד למועד הנדחה ולא למועד המקורי – מדיניות שגם המשיבה סבורה
30 שהיא משיגה יתרון של אחידות ובהירות. מכאן, הסכם הפשרה יעיל יותר מניהול התובענה, כך ביחס
31 לצדדים וכך ביחס לאפשרות שחברי הקבוצה עלולים להיוותר בלא כלום. זאת ועוד, מדובר בתובענה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 18-05-14569 ס.רותאנא למסחר בע"מ נ' רשות המיסים

- 1 שהוגשה זה מכבר, וניכר כי הליך משפטי ידרוש משני הצדדים משאבים רבים עד להכרעה סופית
2 במחלוקת זו. במצב דברים זה, סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה
3 בנסיבות העניין.
- 4 אין מחלוקת כי התובענה הוגשה כתביעת השבה נגד רשות על פי פרט 11 לתוספת השנייה לחוק, וכי
5 למבקשת עילה בתביעה המעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפת לחברי הקבוצה והיא
6 חוקיות החיוב בקנס פיגורים לעוסק ששילם לאחר המועד הנדחה להגשת דו"חות ותשלום. לנוכח
7 המחלוקת בנושא – כשגם לטענת המשיבה מדובר בסמכות על דרך הפרשנות – קיימת אפשרות סבירה
8 שהשאלות המשותפות היו מוכרעות בתובענה לטובת הקבוצה. לנוכח אופי המחלוקת מחד וסכום
9 הנזק האישי הנמוך מאידך, תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות
10 העניין. כמו כן, קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ינוהל בדרך הולמת ובתום
11 לב, הן על ידי המבקשת והן על ידי בא כוח המבקשת, עורך דין ורואה חשבון בתחום המיסוי.
- 12 הקבוצה היא מי שחויב ביתר בתקופה של 24 החודשים שקדמו למועד הגשת התובענה (7.5.2018) ועד
13 לחתימת הסכם הפשרה (3.6.2020), וזאת ביחס לדחיות כמפורט בהסכם הפשרה.
- 14 העילות הן הפרת חובה חקוקה, עשיית עושר שלא במשפט, רשלנות, חוסר תום לב וגבייה ללא הסמכה
15 בדיון, והסעדים הם השבת הכספים שנגבו ביתר, ביטול חובות שטרם נגבו והפסקת הגבייה ביתר.
- 16 גמול ושכר טרחה
- 17 33. השיקולים שעל בית המשפט לשקול בעניין זה מצויים בסעיפים 22-23 לחוק, ובנייהם הטרחה
18 שטרחה התובע ובה כוחו, התועלת שהביאה התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה, מידת חשיבותה
19 הציבורית של התובענה, האופן שבו ניהל בא כוח המייצג את ההליך והפער בין הסעדים הנתבעים
20 בבקשה לאישור ובין הסעדים שפסק בית המשפט בתובענה. אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים.
21 פסק הדין המנחה לעניין זה הוא ע"א 2046/10 שמש נ' ריכרט, סה(2) 681 (2012), שם נפסק כי ככלל
22 יש לאמץ את שיטת האחוזים כשיטה המובילה לפסיקת שכר טרחה בתובענות ייצוגיות – גם אלה
23 המסתיימות בפשרה.
- 24 אשר לשיקולי תפוקה – שהם בין היתר הטרחה והסיכונים שנטלו על עצמם המבקשת ובא כוחה, אין
25 ספק כי ניהול ההליך והמו"מ לפשרה היו כרוכים בהשקעת זמן ומשאבים. בהקשר זה יש לציין כי
26 המשיבה בחרה שלא להגיש הודעת חדילה (אלא חדילה חלקית למען הזהירות), וכי המבקשת ובא
27 כוחה עמדו על המשמר בנושא. מצד שני, לא מצאתי כי נושא ההליך היה כרוך במורכבות מיוחדת וכי
28 הסיכון שלקחו על עצמם המבקשת ובא כוחה הוא סיכון יוצא דופן.
- 29 אשר לשיקולי תשומה – שהם בין היתר התועלת לקבוצה ולציבור, מצאתי כי אכן מדובר בתועלת
30 מלאה הן לחברי הקבוצה הזוכים להשבה ישירה וביטול חובות פתוחים והן לציבור הזוכה להסדרה
31 ובהירות בנושא מועד התשלום והחיוב בפיגורים. אמנם ייתכן כי התועלת הכספית לכל חבר קבוצה
32 אינה גבוהה כלשעצמה, אולם בסופו של יום מושבים לציבור מעל 1.5 מיליון ש"ח שנגבו ביתר. עם זאת,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 18-05-14569 ס.רותאנא למסחר בע"מ נ' רשות המיסים

- 1 יש לזכור חלק ניכר מהתועלת שהושגה לחברי הקבוצה – חדילה מקנסות הפיגורים בהתאם למועד
2 המקורי במקום למועד הנדחה – המשיבה עצמה יזמה בשלב יחסית מוקדם. זאת ועוד, המשיבה
3 הפיקה את הנתונים הנדרשים והשקיעה משאבים לצורך כך, והביעה נכונות לשנות את מדיניותה כך
4 שתתאים לדרישותיה של המבקשת בתובענה ובכך גם לציפיותיהם הסבירות של ציבור הנישומים.
5 כמו כן, לא ניתן להתעלם מכך שחברי הקבוצה הם מי שלא שילמו את חובם במועד ולכן הוטלו עליהם
6 קנס הפיגורים מושא התובענה.
- 7 אשר לשיקולי הכוונה ציבורית – אמנם אין מדובר בהפרת חוק מובהקת ולא נדרשה הכרעה בשאלת
8 חוקיות מעשי המשיבה. עם זאת התובענה והסכם הפשרה שהושג בעקבות מאמצי המבקשת ובא כוחה
9 הובילו לשינוי התנהלות הרשות ולקידום מדיניות אחידה ובהירה בנושא.
- 10 זאת ועוד, לקחתי בחשבון כי מדובר בכספים היוצאים מהקופה הציבורית על כל המשתמע מכך.
- 11 34. לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים כמפורט לעיל, מצאתי לפסוק גמול בסך 20,000 ₪
12 למבקשת ושכ"ט לבא כוחה בסך 200,000 ₪ (כולל מע"מ).

סוף דבר

- 13
- 14 35. ניתן תוקף של פסק דין להסכם הפשרה כמפורט לעיל והוא יהווה מעשה בית דין כלפי חברי
15 הקבוצה.
- 16 36. המשיבה תפרסם על חשבונה את פסק הדין בשני עיתונים יומיים, וכן באתר האינטרנט שלה,
בהתאם לנוסח שיובא לאישורי בתוך 14 ימים מהיום.
37. המשיבה תישא בגמול למבקשת בסך 20,000 ₪ ושכר טרחה לב"כ המבקשת בסך 200,000 ₪
כולל מע"מ.

ניתן היום, י"ד סיוון תשפ"א, 25 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

22

אליהו בכר, שופט, סגן הנשיא

23

24

25

26